

[Nyrup Rasmussen]

Jeg hæfter mig også ved, at Erhvervsudviklingsrådet påpeger disse mangler i den nuværende erhvervspolitik, og ved, at Erhvervsudviklingsrådet i sin seneste rapport til ministeren bekræfter, at vi mangler en overordnet strategi, og at vi har en række ordninger, der overlapper hinanden. Jeg synes også, ministerens egen rapport bekræfter, at ordningerne er for korttidsorienterede, at de ikke fastholdes, og at billedet er flimrende.

Så vil jeg gerne slutte med at understrege, at vi ikke kan diskutere meningsfyldt, aktiv erhvervspolitik, hvis vi ikke har nogle midler til rådighed. Jeg hæfter mig ved, at vi for 1991-finanslovforslaget på erhvervsfremmekontiene i forhold til det oprindelige forslag fik tilført yderligere 95 mio. kr., hvoraf der blev 10 mio. kr. til iværksættere, 10 mio. kr. til kvalitetsudvikling og 75 mio. kr. til netværksprogrammet.

Må jeg opholde mig et øjeblik ved netværksprogrammet, for det ser jo sådan set pænt ud, at der tilsyneladende er blevet tilført nogle flere midler til netværksprogrammet, men når vi så går om bag tallene og ser på nettoresultatet, bliver det unægtelig noget mere deprimerende. Forslaget om finansloven medførte samtidig besparelser på den teknologiske infrastruktur på en lille million kroner og en negativ budgetregulering på 90 mio. kr. Af de 90 mio. kr. har Industri- og Handelsstyrelsen nu fået pålagt at finde besparelser på 65 mio. kr.

Så finder den opmærksomme læser og politiker hurtigt ud af, at ser man på områderne for iværksættere og for kvalitetsudvikling, som ministeren med rette selv lagde megen vægt på i sit indlæg, er man herefter tilbage på det oprindelige finanslovsforslagsniveau. Det synes jeg er trist, for erkendelsen af, at vi har brug for kvalitetsudvikling, at vi har brug for stærke netværksprogrammer, men at vi alligevel står tilbage med, at den oprindelige merbevilling på 75 mio. kr. nu er cuttet ned til ca. 10 mio. kr., er da tilsyneladende nu på plads.

Jeg har så hæftet mig ved, at mange har været bekymrede for aktuelle forhandlinger om nye afgifter på erhvervslivet og fjernelse af eventuelle tilskud til arbejdsskadeforsikringsordninger og andet. Når jeg tager det element med ind i debatten, er det dels for at forebygge misforståelser, dels for alligevel at understrege, at det vel egentlig er et af de allermest centrale punkter i vores erhvervspolitik ikke alene at diskutere

dem som et anliggende for Industri- og Handelsstyrelsen og et anliggende for andre ministres særlige erhvervsprogrammer, men også at diskutere vores erhvervsfremmepolitik i lyset af det kolossale uddannelsesbehov, der er.

I virkeligheden ser vi fra Socialdemokratiets side uddannelsespolitikken i 1990'erne i meget tæt sammenhæng med den mere præcise erhvervspolitik i de relevante ressortministerier. Derfor er svaret vel – også når erhvervslivet bliver bekymret for det ene og for det andet, uanset om det nu er et arbejdsgivertilskud til den første ledighedsuge eller det er et statsligt tilskud til arbejdsskadeforsikringen – at det er alt for smalt at se på det på den led. Vi skal se på det som en samlet servicering og et samlet samspil, der også omfatter uddannelsesbehovet.

Her synes jeg da, det også er spændende at se, at de store og de mellemstore virksomheder i dag klart melder til politikerne, at det, der måske dybest set er allermost behov for ved siden af en fastholdt velkoordineret erhvervspolitik, er uddannelsesprogrammer efter uddannelsesbehov, også som led i den internationaliseringsproces, der skal i gang.

Min slutbemærkning skal være om det synspunkt, som jeg var glad for at ministeren understregede, og som jeg gerne vil forstærke: at vi i 1970'erne og 1980'erne måske har undervurderet det aktive samspil mellem et samfunds infrastruktur i bredere forstand – både den kollektive trafik, vejinvesteringerne og andre dele af infrastrukturinvesteringerne – og erhvervslivets udviklingsvilkår.

Jeg tror, vi meget mere systematisk skal se på, hvor kolossal betydning det har i de enkelte regioner, at vi har det aktive samspil, og at vi har klare planmål, der holdes, for, hvornår vi nu får løftet vores infrastruktur, så erhvervsvirksomhederne ved, hvad det er for et plangrundlag, de kan gå ind i. Jeg ser det også som en naturlig del af det, jeg totalt manglede i ministerens oplæg, nemlig behovet for en virkelig effektiv regionalpolitik. Selv om vort land ikke er så stort, er der ikke tvivl om de forskelle, vi kan se. Uanset om vi har den store arbejdsløshed, som vi desværre har nu, eller et lavere niveau, kan vi også se, at der er regioner, hvor der er klare behov for en helt ekstraordinær regionalpolitisk indsats.

Her vil jeg godt efterlyse bemærkninger fra ministeren om, hvad man forestiller sig skal